

Sygn. akt IV KZ 19/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 21 września 2017 r.,
w sprawie **M.K.**,
oskarżonego z art. 62 § 2 k.k.s. i in.,
zażalenia Naczelnika Urzędu Skarbowego w M.,
na zarządzenie Przewodniczącej VII Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu
Okręgowego w K.,
z dnia 30 czerwca 2017 r., sygn. akt VII WKK (...),
o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII Ka (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 30 grudnia 2016 r., sygn. akt II K (...), M.K. został prawomocnie uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 62 § 2 k.k.s. w zb. z art. 18 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Odpis ww. wyroku Sądu Okręgowego w K. wraz z uzasadnieniem oskarżyciel publiczny – Naczelnik Urzędu Skarbowego w M. odebrał w dniu 11 maja 2017 r.

W dniu 12 czerwca 2017 r. oskarżyciel publiczny złożył w biurze podawczym Sądu Okręgowego w K. kasację od wyroku tego Sądu z dnia 21 kwietnia 2017 r.

Zarządzeniem z dnia 30 czerwca 2017 r., sygn. akt VII WKK (...), Przewodnicząca VII Wydziału Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w K. odmówiła przyjęcia kasacji złożonej przez oskarżyciela publicznego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w M., wskazując że została złożona po terminie.

Zażalenie na ww. zarządzenie wniósł Naczelnik Urzędu Skarbowego w M., zarzucając obrazę przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na jego treść, tj. art. 429 § 1 k.p.k. poprzez bezzasadne uznanie, że kasacja została wniesiona po terminie.

W konkluzji oskarżyciel publiczny wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Artykuł 524 § 1 k.p.k. określa 30-dniowy termin do wniesienia kasacji od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Oskarżyciel publiczny – Naczelnik Urzędu Skarbowego w M. odpis ten otrzymał w dniu 11 maja 2017 r. i od tego dnia należało liczyć termin do wniesienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W realiach tej sprawy ostatnim zatem dniem, w którym możliwe było skuteczne wniesienie kasacji, był dzień 10 czerwca 2017 r., który to dzień przypadał w sobotę. Tymczasem oskarżyciel publiczny kasację złożył w dniu 12 czerwca 2017 r. (poniedziałek).

Zgodnie z art. 123 § 3 k.p.k., jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia. Rzecz jednak w tym, że, jak już stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 lutego 2012 r. (*III KK 289/11, OSNKW 2012, z. 6, poz. 63*), „sobota nie jest dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu art. 123 k.p.k.”, a „w systemie prawnym brak jest jakiegokolwiek przepisu rangi ustawowej, w którym uznano by, iż soboty są dniami wolnymi od pracy. Przepis art. 123 § 3 k.p.k. nie posługuje się żadnym innym zwrotem, który by dopuszczał szerszą interpretację – a więc także co do np. dni równoważnych z dniami ustawowo wolnymi od pracy – to wszelkie próby «poszerzenia» zwrotu «dni ustawowo wolne od pracy» na soboty, czynione w formule «dnia równorzędnego z dniem ustawowo wolnym od pracy», podjęte na tle tożsamyh zwrotów użytych w art. 57 § 4 k.p.a. (por. uchwałę siedmiu sędziów

NSA z dnia 15 czerwca 2011 r., sygn. I OPS 1/11), muszą być uznane za nie mające znaczenia dla regulacji przewidzianej w Kodeksie postępowania karnego”. W uzasadnieniu tego postanowienia przedstawiono szeroką i przekonującą argumentację przemawiającą za taką wykładnią, której w tym miejscu nie ma potrzeby powtarzać, a pozostaje stwierdzić, że obecny skład w pełni ją podzielił. Konsekwencją takiego stanowiska musiał być wniosek, że oskarżyciel publiczny – Naczelnik Urzędu Skarbowego w M. nie zachował terminu do wniesienia kasacji, co implikowało konieczność odmowy jej przyjęcia.

W świetle powyższego nie mają większego znaczenia argumenty podniesione w zażaleniu, że oskarżyciel publiczny nie miał prawnej możliwości złożenia w jednostce sądowej lub placówce pocztowej kasacji w dniu 10 czerwca 2017 r., albowiem w sobotę, która jest dniem wolnym od pracy, pracownik oskarżyciela publicznego nie mógł dokumentu (kasacji) wyprowadzić poza urząd i złożyć w placówce pocztowej.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.